ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Κρήτης Δρ. Χρ.. 10 || Ἐξωτερικοῦ Δρ. Χρ. 12

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΚΑΤΑ ΤΡΙΜΗΝΙΑΝ

Πᾶσα αἴτησις: Διεύθυνσιν «Νέας Ἐρεύνης»

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ

Συνοικία Καστέλλι ἀπέναντι Ἑλληνικοῦ Σχολείου

Ὑπεύθυνος
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΑΓΚΥΣΟΥΛΑΚΗΣ

Διευθυντὴς - Συντάκτης
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΑΛΑΤΑΚΗΣ

ΝΕΑ ΕΡΕΥΝΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Η'. Ἐν Χανίοις τῇ 5 Ἰανουαρίου 1909—ΔΕΥΤΕΡΑ ΑΡΙΘ. 319

Τὸ Γραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον τῆς «Νέας Ἐρεύνης» μετεφέρθη ἐν συνοικίᾳ Καστέλλι ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου.

Ἕνεκα τῶν ἑορτῶν καὶ τῆς μεταφορᾶς τοῦ τυπογραφείου ἡ «Νέα Ἔρευνα» ἐξεδόθη ἅπαξ ἑκάστη τῶν δύο τελευταίων ἑβδομάδων.

ΠΟΛΛΗΝ συγκίνησιν προσκάλεσαν παρ' ἡμῖν καὶ ποικιλοτρόπως σχολιάζονται αἱ ἐν τῇ τουρκικῇ Βουλῇ δηλώσεις τοῦ Κιαμὴλ Πασσᾶ, αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸ κρητικὸν ζήτημα, ἂς τὰ τηλεγραφικὰ πρακτορεῖα μᾶς μετέδωκαν. Ὁ Μεγ. Βεζύρης προκληθεὶς νὰ ἐκθέσῃ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς ὑπ' αὐτὸν Κυβερνήσεως ἤψατο ὅλων τῶν ζητημάτων τῶν ἀπασχολούντων τὴν Τουρκίαν σήμερον, δὲν ἠδύνατο ἐπομένως νὰ παρέλθῃ ἐν σιγῇ τὸ κρητικόν, ἀφοῦ μάλιστα τοῦτο ρητῶς ἐμνημονεύετο ἐν τῇ ὑποβληθείσῃ σχετικῇ ἐπερωτήσει. Καὶ ἀφοῦ ὡμίλησεν ὡς πρωθυπουργὸς τῆς Τουρκίας καὶ ἐνώπιον τῆς Ὀθωμανικῆς Βουλῆς, δὲν ἠδύνατο νὰ εἴπῃ ἄλλο ἀφ' ὅ,τι εἶπε. Βεβαιώσας τὴν ὑπὸ τοῦ κρητικοῦ λαοῦ κήρυξιν τῆς Ἑνώσεως τῆς Νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἀπέστη τῆς ἱστορικῆς ἀκριβείας προσθεὶς ἀμέσως ὅτι αἱ Δυνάμεις δὲν ἀπεδέχθησαν, τοὐτέστι δὲν ἀνεγνώρισαν τὴν Ἕνωσιν. Δὲν γνωρίζομεν τί εἶπε περὶ τοῦ βοσνιακοῦ καὶ τοῦ βουλγαρικοῦ ζητήματος, πρέπει δὲ νὰ περιμένωμεν τὸ κείμενον τῶν δηλώσεων τοῦ Μεγ. Βεζύρου διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐκτιμήσωμεν ἀκριβῶς τὴν ἔννοιαν αὐτῶν. Νομίζομεν ὅμως ὅτι οὔτε περὶ τῶν δύο ἄλλων τούτων ζητημάτων ὁ ὀθωμανὸς πρωθυπουργὸς θὰ ἐβεβαίωσεν ὅτι ἀνεγνωρίσθησαν ὑπό τῶν Δυνάμεων ἢ ὑπ' αὐτῆς τῆς Πύλης τὰ ὑπό τῆς Αὐστρίας καὶ Βουλγαρίας γενόμενα. Διότι εἶναι γνωστόν ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης οὐδὲν τῶν πραξικοπηματικῶς τελεσθέντων ἀνεγνωρίσθη οὐδ' ἔτυχε Διεθνοῦς κυρώσεως.

Ἀλλ' ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων ζητημάτων διεξάγονται διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων πρὸς ἐξομάλυνσιν αὐτῶν, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ κρητικοῦ ὁ Κιαμὴλ πασσᾶς δηλοῖ ὅτι διαπραγματεύεται πρὸς τὰς Δυνάμεις. Ὅτι κατά τὰς διαπραγματεύσεις ταύτας ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Τουρκίας θὰ προσπαθήσῃ νὰ περιφρουρήσῃ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους τὸ ὁποῖον κυβερνᾷ, δὲν ἔπρεπε ποτε νὰ ἀμφιβάλλωμεν, οὐδ' ἦτο δυνατὸν βεβαίως νὰ περιμένωμεν ὅτι ἀπό τοῦ βήματος τῆς ὀθωμανικῆς Βουλῆς ἀποτεινόμενος πρὸς βουλευτὰς τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας θὰ ἐξερράζετο μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐλπίδων ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προκύπτει σαφὲς ἐκ τῶν δηλώσεων τοῦ Μ. Βεζύρου, εἶναι ὅτι τὸ κρητικὸν ζήτημα ἀποτελεῖ ἤδη ἀντικείμενον διαπραγματεύσεπν μεταξὺ τῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Τουρκίας, ἡ βεβαίωσις δ' αὕτη αἴρει πᾶσαν περὶ τούτου ἀμφιβολίαν, καὶ ἀποδεικνύει ὅτι αἱ Προστάτιδες Δυνάμεις ἐπελήφθησαν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὑποσχέσεως. Ἣν ἔδωκαν εἰς τὸν κρητικὸν λαὸν διὰ τῆς νότας τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου, δικαιούμεθα ἑπομένως νὰ πιστεύωμεν βασίμως, ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις διεξάγονται ὑπὸ πνεῦμα εὐμενὲς πρός τοὺς ἐθνικοὺς πόθους τοῦ κρητικοῦ λαοῦ, συμφώνως πρὸς τὴν ἐν λόγῳ εὐρωπαϊκὴν ὑπόσχεσιν.

Η ΕΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ

Περὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος τὸν λόγον ἔχουσι κατ' αὐτὰς οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει, εἰδικώτερον δὲ φαίνεται ὅτι τὸν πολὺν θόρυβον κάμνουν οἱ ἐκεῖ συμπατριῶται ἡμῶν Μουσουλμάνοι.

Περὶ τοῦ ὁποίου σημασίαν καὶ ἐπιρροὴν δύνανται νὰ ἔχωσιν αἱ σπασμωδικαὶ καὶ βεβιασμέναι οὕτως εἰπεῖν αὗται κινήσεις διάφοροι ἀκούονται γνῶμαι. Ὑπάρχουσιν οἱ φρονοῦντες ὅτι ὁ θόρυβος γίνεται κατ' εἰσήγησιν τῆς Ἀγγλίας, ἥτις συστηματικῶς καὶ ἐρρωμένως ἀνθίσταται εἰς τὴν ἕνωσιν διὰ λόγους ἰδιοτελείας· ἄλλοι λέγουν ὅτι εἶνε πρωτοβουλία τοῦ Νεοτουρκικοῦ Κομιτάτου, τὸ ὁποῖον ἐν ἐπιγνώσει τοῦ ἀδυνάτου τοῦ ἀγῶνός του, θέλει νὰ δείξῃ ζῆλον καὶ ν' ἀντισταθῇ εἰς τὴν ἕνωσίν μας διὰ νὰ ἀποκρούσῃ τὴν μομφὴν ὅτι δῆθεν ἐγένετο παραίτιον τὸ ὑπ' αὐτοῦ γενόμενον χάριν τοῦ συντάγματος κίνημα ὥστε νὰ χάσῃ ἡ Αὐτοκρατορία μεταξὺ τῶν ἄλλων ζητημάτων καὶ τὸ Κρητικόν, πρὸς χάριν δὲ τοῦ κόμματος τοῦ κομιτάτου καὶ τῶν ὑποστηρικτῶν τῆς νέας ἐν Τουρκίᾳ καταστάσεως δείκνυται κατ' ἐπίφασιν καὶ ἡ Ἀγγλία δυσμενὴς πρὸς τὴν ἕνωσιν καὶ ἐλλείπει συνεπῶς ἀπὸ τὴν δρᾶσιν της ἡ ἰδιοτέλεια· ἄλλοι ὅτι ὅλος ὁ θόρυβος γίνεται ὑπὸ τῶν ἐν Κ)πόλει Τουρκοκρητῶν ἢ ὑπὸ τῶν ἐπιδιωκόντων τὴν πτῶσιν τοῦ Κιαμὴλ καὶ ἄλλοι ἄλλα. Ἡμεῖς τοῦτο καλῶς γνωρίζομεν, ὅτι οὐδεὶς πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ὁ ἀνησυχῶν καὶ ὁ φοβούμενος ὅτι τὸ ἐθνικὸν μέλλον τῆς Κρήτης διατρέχει κίνδυνόν τινα πραγματικόν, ἐφ' ὅσον ἡμεῖς πολιτευόμεθα μετὰ προσοχῆς καὶ φιλοπατρίας, ἐκτὸς ἐν περιπτώσει πανευρωπαϊκοῦ πολέμου, ὅστις εἶνε ὅλος διάλου ἀπίθανος. Ἡ ἕνωσις τῆς Κρήτης εἶνε ἱστορικὸν γεγονὸς ὑφιστάμενον τὴν ἐξέλιξίν του βραδέως μὲν ἀλλ' ἀσφαλῶς, καὶ τὰ διὰ μέσου τῶν αἰώνων, καθ' οὓς διαρκεῖ ἡ ἐξέλιξις αὕτη, πάθη ἡμῶν τῶν Κρητῶν καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὁλοκλήρου, μᾶς ἐδίδαξεν νὰ μακροθυμῶμεν καὶ μεθ' ὑπομονῆς νὰ περιμένωμεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου.

Ἀλλὰ ἀπὸ μέρους τῶν Τούρκων ἀκούονται ἀπό τινος ἀπειλαί περὶ πανισλαμισμοῦ, ἐλπίδες καὶ προγράμματα περὶ ἀφομοιώσεως τῶν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Σουλτάνου ἐθνῶν καὶ ἰαχαὶ χιραῖς ἐπὶ τούτοις, τὴν πλάνην δὲ ταύτην θὰ ηὐχόμεθα ν' ἀπεσκοράκιζον οἱ συμπατριῶταί μας ἰδίως. Πάντα ταῦτα εἰσὶν οὐτοπίαι, διότι ἂν ὁ Ἕλλην καὶ οἱ λοιποὶ τὴν Τουρκικὴν Αὐτοκρατορίαν οἰκοῦντες λαοὶ δὲν ἐξετουρκίσθησαν διὰ τοῦ τουρκικοῦ φασγάνου, πολὺ ὀλιγώτερον τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ τὸ σύνταγμα. Λησμονοῦν δὲ φαίνεται ὅτι ἡ Τουρκία εἶχε καταδικασθῇ ὑπὸ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου εἰς θάνατον ὡς ἀνεπίδεκτος πολιτισμοῦ καὶ ἐξημερώσεως, ἡ ἐκτέλεσις δὲ τῆς θανατικῆς ποινῆς ἀνεβλήθη μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ συντάγματος, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι τοῦτο ἀπετέλει νέαν ὑπόσχεσιν περὶ βελτιώσεως τοῦ ἀδιορθώτου ἀσιάτου, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι δὲν ὡρίμασαν ἀκόμη τὰ κράτη τὰ ὁποῖα εἰσὶ προωρισμένα νὰ τὴν διαδεχθῶσιν εἰς τὰς ὑπ' αὐτῆς κατεχομένας χώρας. Εἶνε συνεπῶς προφανὲς ὅτι ἡ ἀναβληθεῖσα ἐκτέλεσις τῆς θανατικῆς ποινῆς θὰ λάβῃ χώραν ἂν καὶ πάλιν διαψευσθῶσιν αἱ ἐλπίδες τῆς Εὐρώπης, ὡς εἶνε ἄλλως τε βέβαιον διὰ τοὺς μελετῶντας τὴν ἱστορίαν, ὅπως καὶ μετὰ τὸ 1856, ἀπεδείχθησαν χάρτης ἄγραφος καὶ φενάκη τὸ περίφημον Χάτ Χουμαγιοὺν καὶ αἱ λοιπαὶ πανηγυρικαὶ ὑποσχέσεις περὶ πολιτισμοῦ καὶ ἐξημερώσεως τῶν Τούρκων.

Ἀλλὰ ἀφ' ἑτέρου διὰ τοὺς σωβινιστὰς Τούρκους παρουσιάζεται ἄλλη ἄποψις τοῦ μέλλοντος τῶν οὐχ' ἧττον βασίμως ἀπειλητική. Γινώσκουσιν ὅτι ἐν ἰσοπολιτείᾳ μετὰ τῶν μέχρι σήμερον ραγιάδων οὗτοι θὰ τοὺς ἀπορροφήσωσι, καὶ ὅτι ἐν τῷ εἰρηνικῷ ἀγῶνι τοῦ β'ου οἱ μέχρι σήμερον αὐθένται θὰ ὑπολειφθῶσι. Εὑρίσκονται λοιπὸν πρὸ τοῦ διλήμματος εἴτε νὰ ἐφαρμόσωσι σύνταγμα καὶ ἰσοπολιτείαν εἴτε νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸν ἀπολυταρχισμόν, ἀλλ' ἀμφότερα εἶνε δι' αὐτοὺς θανατηφόρα καὶ τὸ μὲν πρῶτον χρόνιον καὶ φυσικὸν οὕτως εἰπεῖν, τὸ δὲ δεύτερον ὀξὺ καὶ κολπάζον. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῶσιν ὅτι ὑπάρχουσι νόμοι τῆς φύσεως ὧν ἡ ἀθέτησις δὲν γίνεται ἀτιμωρητεί. Εἰς τοὺς νόμους δὲ τούτους ὑπείκουσι καὶ αἱ κῆρες αἵτινες καταδιώκουσι τοὺς Τούρκους ἀπό τινων αἰώνων, διότι εἰς ὡρισμένην ἐποχὴν κατὰ τὸν μεσαιῶνα οὗτοι μὲν εἶχον προχωρήσει ἐκ τῶν νοτιανατολικῶν μερῶν τῆς Εὐρώπης μέχρι Βιέννης, οἱ δὲ ὁμόθρησκοι των Ἄραβες διὰ τῆς Ἱσπανίας μέχρι τοῦ κέντρου τῆς Γαλλίας, καὶ οἱ μὲν Τοῦρκοι ἐξεδιώχθησαν ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν οἱ δὲ Ἄραβες ὑπὸ τοῦ Μαρτέλλου.

Ἡ προέλασις τῶν δύο τούτων φυλῶν, αἵτινες ἠπείλουν νὰ ἐνωθῶσι, οὖσα σοβαρωτάτη ἀπειλὴ κατὰ τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, ἀνεστάλη τότε, καθ' ἑκάστην δ' ἔκτοτε χάνουν ἔδαφος, καὶ τὰ δύο ταῦτα φύλα, ὧν ἡ διέλευσις ἐσημειοῦτο διὰ κολοσιαίας γραμμῆς αἵματος καὶ βαρβαρότητος, ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἀπωθοῦνται πρὸς τὴν κοιτίδα των, τὴν Ἀσίαν. Τὴν κατάστασιν ταύτην πρέπει νὰ ἔχωσι τὸ θάρρος καὶ τὴν διαύγειαν τοῦ πνεύματος νὰ ἀντικρύσωσι μετ' εἰλικρινείας οἱ Τοῦρκοι καὶ ἰδίως οἱ συμπατριῶταί μας, οἵτινες ἀφοῦ διὰ τῆς ἀδιαλλάκτου αὐτῶν πορείας παρέδωκαν τὴν πατρίδα αὐτῶν μίαν ὥραν ἐνωρίτερον εἰς ξένας χεῖρας, ἤδη ἐν Κ)πόλει ἐξεγείρουν τὸν ὄχλον κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ ραδιουργοῦν τοὺς ἐν Κρήτῃ ὁμοφύλους των, τῶν ὁποίων ὁ βίος χάρις εἰς τὴν σωφροσύνην καὶ τὸν ἱπποτισμὸν τοῦ Κρητικοῦ Λαοῦ, δὲν κατέστη δυσχερὴς ὅσον τοῖς ἠξιζε, ἕνεκα τῆς ἀντιδραστικῆς καὶ κιβδήλου στάσεώς των, ἐν τῷ τελευταίῳ ἑνωτικῷ κινήματι.

Ἡ στάσις τῶν ἐν Κ)πόλει ἰδίως Τουρκοκρητῶν μᾶς ἐνθυμίζει τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν «παρμὸς τῆς Πύλης ἐλευθερωμὸς τῆς Κρήτης» δηλ. ἡ Κρήτη δὲν θὰ ἐλευθερωθῇ ἂν δὲν πέσῃ πρώτη ἡ Βασιλεύουσα. Τοῦτο ἀρά γε ἐπεδιώκουν οἱ Τουρκοκρῆτες. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κακὴν ὑπηρεσίαν προσφέρουν εἰς τὸ ἔθνος των, ἡμεῖς δὲ πρὸς χάριν των δυνάμεθα νὰ περιμένωμεν ὀλίγον ἀκόμη.

Ἐμμ. Ξηρᾶς

ΠΩΣ ΕΓΕΝΟΝΤΟ ΤΑ ΕΝ ΑΣΗΓΩΝΙΑ

Πρὸς τὸν κ. Συντάκτην «Νέας Ἐρεύνης»

Κύριε Συντάκτα

Τὰ γεγονότα τῆς Ἀση-Γωνιᾶς, τὰ ὁποῖα τόσον διεστραμμένως ἐδημοσιεύθησαν εἰς μερικὰς ἐφημερίδας ἐξετυλίχθησαν ἀκριβῶς ὡς ἑξῆς.

Περὶ τὰ ἐξημερώματα τῆς 4ης Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. Σῶμα Χωροφυλακῆς ὑπὸ τὴν Διοίκησιν τοῦ Ἀνθυπομοιράρχου κ. Μουργινάκη Ἠλίᾳ ἀποτελούμενον ἐξ ἐνενήκοντα τριῶν ἀνδρῶν μετέβη καὶ περιεκύκλωσε τὸ χωρίον Ἀσηγωνιᾶς πρὸς σύλληψιν τῶν Γεωργίου Κυμιωνῆ καὶ Γεωργίου Παπαδονικολάκη ἢ Στελιουδάκη οἱ ὁποῖοι δυνάμει ἐντάλματος τοῦ κ. Ἀνακριτοῦ Σφακίων κατεζητοῦντο ὡς κατηγορούμενοι διὰ τὸν φόνον τοῦ ἀειμνήστου χωροφύλακος Πιτσουλάκη Νικολάου.

Καθ' ὃν χρόνον οἱ Ἐνωμοτάρχη, Βαλυράκις Στυλιανὸς Ὑ)νωμοτάρχης Καλογεράκης Ἐμμανουὴλ καὶ χωροφύλακες Καλογεράκις Σπυρίδων Γεώργιος καὶ Τσουρουδιανάκις Ἐμμανουὴλ κατελάμβανον ἐπικαίρον τινα θέσιν πλησίον τῆς συνοικίας Ἀρμὶ τοῦ ἰδίου χωρίου κειμένην ἐπυροβολήθησαν ἐξ ἀποστάσεως τριάκοντα μέτρων ὑπό τινος ὅστις ὡς κατόπιν ἐξηκριβώθη ἦτο αὐτὸς οὗτος ὁ Γεώργιος Κυμιωνῆς, καὶ κατὰ τοῦ ὁποίου ἀντεπυροβόλησαντες οἱ ἐν λόγῳ στρατιῶται ἐξηνάγκασαν αὐτὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν θέσι του καὶ νὰ τραπῇ εἰς φυγὴν διευθυνθεὶς πρὸς τὸ ἴδιον χωρίον.

Μετ' οὐ πολὺ ὁ αὐτὸς φυγόδικος ἀπεπειράθη ἀπὸ διάφορα σημεῖα, ἀλλὰ τὰ ὁποῖα ἡ Χωροφυλακὴ κατεῖχε, νὰ διαφύγῃ, δὲν κατώρθωσε ὅμως τοῦτο διότι συντόνως κατεδιώχθη ὑπὸ ἑνὸς στρατιωτικῶν καὶ ἰδίᾳ ὑπὸ τῶν Ἐνωμοτάρχου Πετράκη Ἰωάννου καὶ χωροφυλάκων Ἐλευθεράκη Νικολάου καὶ Κορφυλλάκι Ἰωάννου καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ἐπρόκειτο πλέον νὰ συλληφθῇ ἔστρεψεν οὗτος τὸ ὅ ἔφερεν ὅπλον Γκρὰ κατὰ τοῦ τελευταίου ἐκ τῶν ἀνωτέρω χωροφύλακας καὶ ἐπυροβόλησε κατ' αὐτοῦ, ἐὰν δὲ τυχὸν δὲν ἔπιπτε οὗτος χαμαὶ ὅτε παρετήρησε στρεφόμενον κατ' αὐτοῦ τὸ ὅπλον ἀναμφιβόλως θὰ ἐφονεύετο. Ταῦτα ἐπηκολούθησεν ὁ ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν τραυματισμὸς τούτου καὶ ἡ σύλληψις του ὑπὸ τῶν ἰδίων.

Κατὰ τὴν ὥραν τῆς καταδιώξεως τοῦ εἰρημένου Κυμιωνῆ οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Ἀσηγωνιᾶς θέλοντες νὰ ἐξαναγκάσωσι τὴν Χωροφυλακὴν νὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ ἔλαβον τὰ ὅπλα των καὶ ἐξ ὅλων τῶν σημείων τοῦ χωρίου ἐπυροβόλησαν κατὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῆς· ὡρισμένως δὲ κατὰ τῶν ἑξῆς:

1ον) Κατὰ τοῦ Ὑπενωμοτάρχου Χρυσαλαμπάκι Μιχαὴλ ἅπαξ.

2ον) Κατὰ τοῦ χωροφύλακος Ἀνδρουλάκι Ἰωάννου ἅπαξ ἐπίσης.

3ον) Κατὰ τοῦ χωροφύλακος Ἀνδρεαδάκι Ἀνδρέου δίς.

4ον) Κατὰ τοῦ χωροφύλ. Παπαδάκι Γεωργίου τετράκις.

5ον) Κατὰ τοῦ χωροφύλ. Μαρυδάκι Γεωργίου ἐπανειλημμένως.

6ον) Κατὰ τῶν ὑπενωμοτάρχου Μαρκουλάκι Νικολάου καὶ χωροφυλάκων Σαρ-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Ρεθύμνης